အတွဲ ၅။ အမှတ် ၆။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

၁၃၃၅ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၇ ရက် (၁၀-၂-၇၄)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

မောင်ရွှေရိုး

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်- ဇာတ်လမ်း-တင့်ထားဆွေ

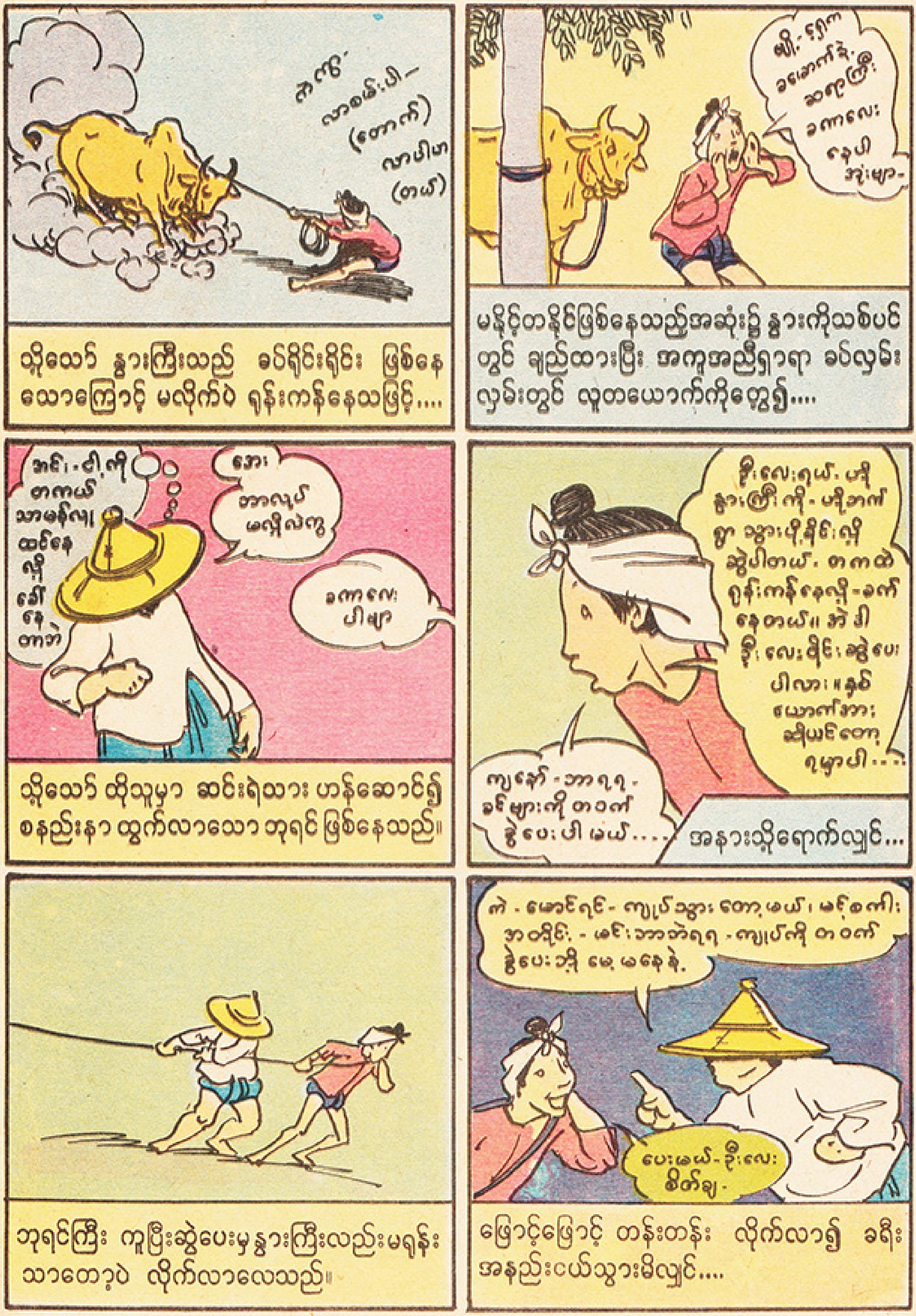
လာစမ်းပါ—
(တောက်)
လာပါဟ
(တယ်)
သို့သော် နွားကြီးသည် ခပ်ရိုင်းရိုင်း ဖြစ်နေသောကြောင့် မလိုက်ပဲ ရုန်းကန်နေသဖြင့်....
ခမောက်နဲ့ ဆရာကြီး ခဏလေး နေပါ အုံးဗျာ-
မနိုင့်တနိုင်ဖြစ်နေသည့်အဆုံး၌ နွားကိုသစ်ပင်တွင် ချည်ထားပြီး အကူအညီရှာရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လူတယောက်ကိုတွေ့၍....
အင်၊ - ငါ့ကို တကယ် သာမန်လူ ထင်နေလို့ ခေါ်နေတာဘဲ
အော အလုပ် မရှိလဲကွ
ခဏလေး ပါဗျာ
သို့သော် ထိုသူမှာ ဆင်းရဲသား ဟန်ဆောင်၍ စနည်းနာ ထွက်လာသော ဘုရင် ဖြစ်နေသည်။
ဦးလေးရယ် ဟို နွားကြီး ကို - ဟိုဘက် မှာ သွားပို့ နိုင်လို့ ဆွဲပါတယ်၊ တကထဲ ရုန်းကန်နေလို့ - ခက် နေတယ်။ အဲဒါ ဦးလေးဝိုင်း ဆွဲပေး ပါလား။ နှစ် ယောက်အား ဆိုယင် တော့ ရမှာပါ...
ကျနော် - ဘာရရ - ခင်များကို တဝက် ခွဲပေးပါ မယ်....
အနားသို့ရောက်လျှင်...
ဘုရင်ကြီး ကူပြီးဆွဲပေးမှ နွားကြီးလည်းမရုန်းသာတော့ပဲ လိုက်လာလေသည်။
ကဲ - မောင်ရင် - ကျုပ်သွား တော့မယ်၊ မင့်စကား အတိုင်း - မင်းဘာဘဲရရ - ကျုပ်ကို တဝက် ခွဲပေးဖို့ မမေ့ မနေနဲ့.
ပေးမယ် - ဦးလေး စိတ်ချ -
ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်း လိုက်လာ၍ ခရီးအနည်းငယ်သွားမိလျှင်....

ဘုရင်ကြီးသည်နန်းတော်သို့ အလျင်အမြန် ပြန်သွားပြီးနောက်မင်းချင်း တယောက်ကို ခေါ်၍
ဗျာ
ထိုမင်းချင်းသည် ပြေးလိုက်သွားပြီး....
ဟင်
ဟာ
ထို့နောက် မောင်ရွှေရိုး ခရီးဆက်ပြန်၏။
အော် - အေး လာလာ
သူဌေးကြီးအိမ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ....

နွားအပ်ပြီးသော်--
အေး-ရပါတယ်။ မောင်ရင်-အမော ဖြေအုံးလေး၊ ထည့်သက် ကလေးနဲ့ ရေနွေးကြမ်း သောက်သွားပါအုံး
ကျနော် ပြန်ပါအုံးမယ်။ သူဌေးကြီးက နွားပို့ပြီးယင် အသပြာ ငါးမူးတောင်းယူသွားလို့ မှာလိုက်ပါတယ်။
နွားကြီးက လှတယ်နော်
အဲဒါ-ဒို့နွားတဲ့ ဘဘ-ဝယ်ခဲ့တာတဲ့
မောင်ရွှေရိုး ပြန်ထွက်လာစဉ် လမ်းခုလတ်၌ ဘုရင်ကြီးနှင့် တွေ့ပြန်၍—
ဟာ-ဟန်ကျလိုက်တာ-ခင်ဗျား ဒီမှာဘဲ ရှိနေသေးသကိုး။ ကျနော်ရလာတဲ့ငွေထဲက- တဝက်တိတိ ပေး ရအုံးမယ်။
ဘယ်လောက် ရလာသလဲကွဲ
အားလုံးပေါင်း ဦးလေးအတွက် အသပြာ-၂၅-ကျပ် နဲ့ တမတ်ရပါတယ်၊ ရော့။ ဦးလေးရယ် ဒီနေ့တော့ ကြံကြံဖန်ဖန် လပ်ကောင်းတဲ့နေ့ဘဲ
ဟင်-ဒီကောင်လေးဟာ-ဘာလို့ ငါ့ကို အမှန်အတိုင်း မပြောဘဲ-လိမ်ပြောပါလိမ့်။ ငါက အသပြာ တရာတိတိ ပေးခိုင်းလိုက်တာဘဲ။ ဘာလို့များ လျော့ပြောပါလိမ့်။ ငါထင်သလို-ဦးရှိသားသား မှ ဟုတ်ပါစ......
ဘယ်နဲ့လဲ-မောင်ရယ်-ကျုပ်ဝေစု ဟာ-အသပြာ ၂၅ကျပ်တမတ်ဆိုယင်-မင်းရခဲ့တာ-အားလုံး ငါးဆယ်နဲ့ ငါးမူးဆိုတော့ ကတိသီးကျက်သတ် မရှိနိုင်ဘူးထင်တယ် မှန်မှန်ပြော ပါလေ...
ဦးလေးရယ်-တကယ်ပါ။ နွားရှင်သူဌေးကြီးအိမ်က နွားပို့ခရတာက-အသပြာ-ငါးမူးရယ်။ လမ်းမှာလူတယောက် ပြေးလိုက်လာပြီး-သူဌေးကြောင် ကြောင်နဲ့-ဘုရင်ကြီးက ပေးခိုင်း တယ်ဆိုပြီး အသပြာ ငါးဆယ်လာပေးပါတယ်။ ရတာကတော့ ဒီလောက် ပါဘဲ။ ဦးလေးမယုံ ယင်-အသပြာသုံး ဆယ်ပြည့်အောင်ထပ် ဖြည့်ပေးပါ့မယ်။ ကျနော်-မလိမ်တတ် ပါဘူး.....

တကယ်နော်…. ကဲ ဒီလိုဆိုယင် - ဦးနဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့
ဘာလုပ် မလို့လဲ ဦးလေးရဲ့
ငါတို့ကို - ပြစရာလေး ရှိလို့ ။ မင့် အသပြာတွေ ခေါင်းဘဲ ယူခဲ့ပါအုံး
ဘယ်သူလဲ
ငါပါဟဲ့
ဒုံး ဒုံး ဒုံး
အလို ဒီလူက ငါ့ကို ဘယ်များ ခေါ်လာ ပါလိမ့်
ဖေါင်းချင်း - ကျော်လှ - ကို ရှေ့တော်သို့ - အမြန် သွင်း ခေါ်ချေ .
လာ
ဟာ - ဒါ - ရှင်ဘုရင်ကြီး ဘဲ …. ဒုက္ခ ဟဲ့ဘဲ
မှန်လှပါ ဘုရား
ဖောင်ဖင်းကို အသပြာထုပ် လာပေးတာ - ကျွဲဖေါင်းချင်း မဟုတ်လော…
ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ့ ဘုရား
ကိုင်း - ကျော်လှ - သင်သည် ကျွဲသူငယ်အား အသပြာထုပ် - အမှန် အတိုင်း အပ်ပါလေလော
အဆောင်တော်တွင်းသို့ရောက်ပြီး များမကြာမီ
ဟိုက် - လက်ပူး လက်ကြပ် တော့ဖြစ်နေပြီ… လိမ်ပြောလို့တော့ ရမယ်ပုံ မပေါ်ဘူး …
မှန်လှပါဘုရား - ကျွန်တော်မျိုးသည် အသပြာ - ၁၀၀ - ထုပ်ထဲမှ အသပြာ - ၅၀ - ကို နှုတ်ယူထားပြီး . ကျန် - ၅၀ - ကိုသာ ထိုသူငယ်အား ပေးအပ်မိကြောင်းပါဘုရား
သယ်… ကိုင်းလိုက်လေ…. သင်သည် - ကျွဲ ကဲ့သို့ သေးငယ်သော ကိစ္စတွင်ပင် သစ္စာမရှိ - ရိုးသားဖြောင့် မရှိပါက - အလွန် အရေးကြီးသော ပြည်တွင်းပြည်ပ ကိစ္စများ အတွက်မူ အဘယ်မှာ စိတ်ချ ရနိုင် အံ့နည်း….
သင်ကဲ့သို့ လိမ်လည် တတ်သူ - သစ္စာမရှိသူကို ငါ၏ ထံပါးတွင် ထားရှိက မြွေပွေးကို ဆါးပိုက် - ပိုက်သည်နှင့် သာတူ ချေတော့မည်တကား…. သင်သည်ငါ၏ ရွှေနန်းတော်နှင့်မတန် ။ ယခုပင် လျှင် ထွက် ခွါစေ… တချက်လွှတ်အမိန့်တော်……

ထိုအချိန်တွင် သူကြီးသည် အိမ်ပြန်ရောက်လာပြီး မိမိနွားအကြောင်း မေးစဉ်—
တဖက်ခြံမှလူက ကြားလိုက်သဖြင့်....
ထိုသတင်းကိုကြားလျှင် ချက်ချင်းပင် နန်းတော်သို့
နန်းတွင်း ဝင်ခွင့်ရသော်....
ထိုအခါမှ ရိုးသား၍ ကူညီတတ်သည့် မောင်ရွှေရိုးမှာ ရယ်နိုင်လေတော့သတည်း။

လတ္တီတွဒ်နှင့်လောင်ဂျီတွဒ်

စိုးလွင်မြင့်
ကဆု

ကမ္ဘာ့မြေပုံများတွင် မြောက်မှ တောင်သို့ဖြင်း၊ အရှေ့မှ အနောက်သို့ဖြင်း ဖြတ်သန်းဆွဲထားသော မျဉ်းများကို တွေ့ကြပေလိမ့်မည်။ မြောက်မှ တောင်သို့ ဆွဲထားသော မျဉ်းသည် လောင်ဂျီတွဒ်မျဉ်းဖြစ်၍ အရှေ့မှ အနောက်သို့ ဆွဲထားသော မျဉ်းသည် လတ္တီတွဒ်မျဉ်း ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ကို ဒီဂရီ အမှတ်အသားဖြင့် မှတ်သား ပြသထားသည်။ ဤမျဉ်းများကို မှတ်သားအသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာ့ဒေသတို့၏ တည်နေရာများကို လွယ်ကူတိကျစွာ ရှာဖွေနိုင်ပေသည်။

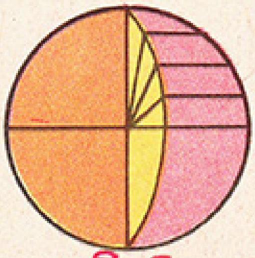

လတ္တီတွဒ်

ကမ္ဘာ့မြေပုံ အလယ်ဗဟိုတွင် အရှေ့မှ အနောက်သို့ ဆွဲထားသော မျဉ်းကို အီကွေတာဟု ခေါ်လေသည်။ အီကွေတာနှင့် တကွ ယင်းနှင့်အပြိုင် ဆွဲထားသော လတ္တီတွဒ် မျဉ်းများသည် ကမ္ဘာကို ဝန်းရံပတ်နေသည့် စက်ဝိုင်းများပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမျဉ်းများကို ရေတွက်ရာ၌ အီကွေတာမှ စတင်၍ တောင်ဖက်နှင့် မြောက်ဖက်သို့ ရေတွက်လေသည်။ ပြထားသော အီကွေတာ စက်ဝိုင်းသည် အကြီးဆုံးဖြစ်၍ မြောက်ဖက်သို့ တက်သွားသော လတ္တီတွဒ် စက်ဝိုင်းများသည် တဖြည်းဖြည်း သေးငယ်သွားပြီး၊ နောက်ဆုံး မြောက် လတ္တီတွဒ် ၉၀˚ သို့ ရောက်သောအခါ အစက်အပြောက်မျှသာ ဖြစ်သွားတော့သည်။ အီကွေတာမှ တောင်ဖက်သို့ ဆင်းသွားသော လတ္တီတွဒ်မျဉ်းများသည်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

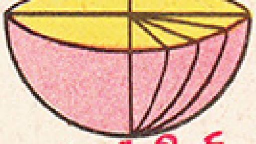

လောင်ဂျီတွဒ်

မြောက်မှ တောင်သို့ ဆွဲထားသော လောင်ဂျီတွဒ် မျဉ်းများမှာ ကမ္ဘာလုံးမြေပုံတွင် အခွံခွာထားသော လိမ်မော်သီးကဲ့သို့ အမြှောင်းလိုက် ဖြစ်နေသည်။ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ခုကို ဖြတ်သွားသော ထိုမျဉ်းများသည် စက်ဝိုင်းကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့သည် တခုနှင့်တခု ရွယ်တူကြသော်လည်း ပြိုင်၍ကား မနေကြပေ။ လန်ဒန်မြို့ အနီးရှိ ဂရင်းနစ်မြို့ကိုဖြတ်၍ ဆွဲထားသော လောင်ဂျီတွဒ်ကို သုညဒီဂရီ ဗဟိုထား၍ ထိုမှ အရှေ့သို့ ၁၈၀˚ နှင့် အနောက်

သို့ ၁၈၀° အထိ ဆွဲသွားထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့တွင် လောင်ဂျီတွဒ်ပေါင်း ၃၆၀° အထိ ရှိလေသည်။ ယင်းတို့ကို တခါတရံ မရီဒီယန်ဟုလည်း ခေါ်လေသည်။

ကမ္ဘာ့ဒေသ တနေရာမှ အရှေ့ဖက်သို့ ခရီး မိုင်ပေါင်း များစွာ သွားရောက်သူသည် သူ၏ နာရီလက်တံကို တဖြည်းဖြည်း မြန်စေရပေသည်။ အနောက်ဖက်သို့ သွားရာ၌မူ နာရီလက်တံကို တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်၍ နှေးစေရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာသည် မိမိ၏ ဝင်ရိုးပေါ်၌ တပတ် သို့မဟုတ် ၃၆၀° လျှင် ၂၄ နာရီကျ လည်ပတ်၍နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့အရပ်ဒေသ တခုသည် ၃၆၀° တပတ်လည်ရန် ၂၄ နာရီကြာသဖြင့် ၁၅° လျှင် တနာရီ ကြာပေသည်။ ကမ္ဘာသည် အနောက်မှ အရှေ့သို့ လည်ပတ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရာဒေသ၏ အရှေ့ဖက်ကျသော အရပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထက် နေရောင်ခြည်ကို အလျင် ရရှိသည်။ တနည်းအားဖြင့် သူတို့၏ အချိန်နာရီသည် ကျွန်ုပ်တို့ထက် နောက်ကျ လေသည်။ ထိုနည်းအတူ ကျွန်ုပ်တို့ အနောက်ဖက်ရှိ ဒေသတို့သည် နေရောင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ထက် နောက်ကျစွာ ရရှိသဖြင့် သူတို့၏ အချိန်နာရီသည် ပိုမိုစောနေလေသည်။ အချိန် အတိုးအလျော့သည် ၁၅° လျှင် တနာရီ ဖြစ်သဖြင့် ဥပမာ ဂရင်းနစ် (၀°)တွင် အင်္ဂါနေ့နံနက် ၆ နာရီအချိန်ဖြစ်လျှင် ယင်း၏ အရှေ့ဖက် လောင်ဂျီတွဒ် ၁၈၀° ရှိ ဒေသများတွင် ထိုနေ့ညနေ ၆ နာရီအချိန် ဖြစ်နေပေမည်။ ထိုအချိန်၌ အနောက် လောင်ဂျီတွဒ် ၁၈၀° ဒေသတွင် တနင်္လာနေ့ည ၆ နာရီအချိန် ဖြစ်နေပေမည်။ စင်စစ် အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၁၈၀° နှင့် အနောက် လောင်ဂျီတွဒ် ၁၈၀° မျဉ်းတို့သည် တထပ်တည်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမျဉ်း ဒေသတွင် အရှေ့မှ အနောက်သို့ ဖြတ်ကျော်လျှင် အင်္ဂါနေ့မှ တနင်္လာနေ့သို့ တရက်ဆုတ်သွား၍ အနောက်မှ အရှေ့သို့ ဖြတ်ကျော်လျှင် တနင်္လာနေ့မှ အင်္ဂါနေ့သို့ တရက် တိုးသွားရလေသည်။

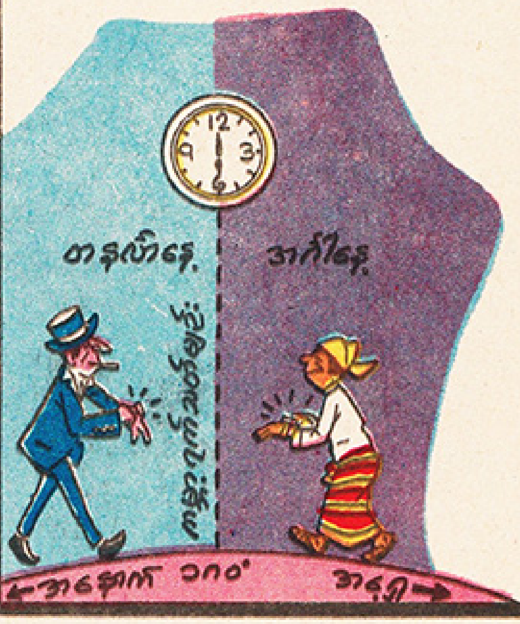

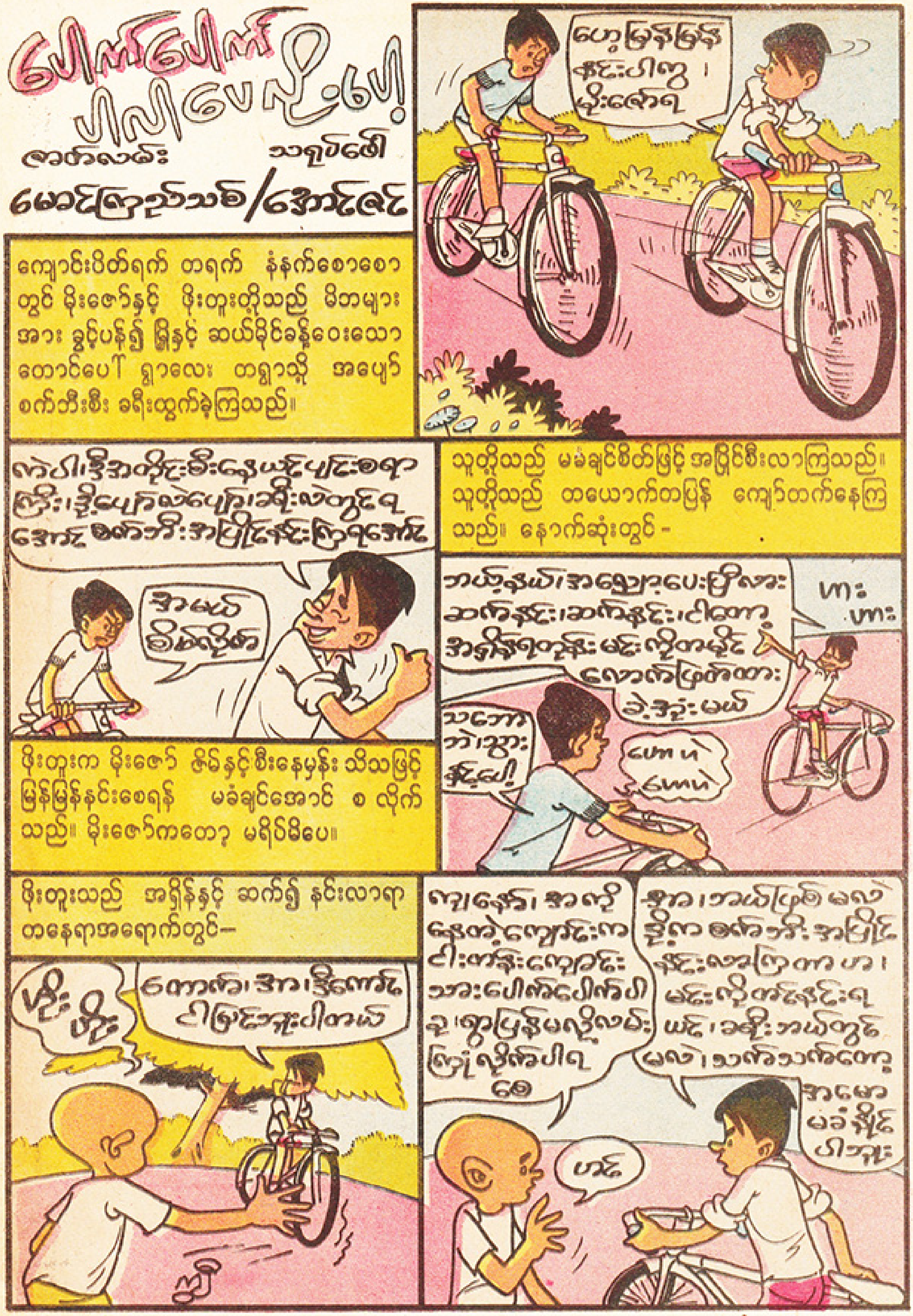
ဇာတ်လမ်း
သရုပ်ဖော်
မောင်ကြည်သစ် / အောင်ရှင်
ကျောင်းပိတ်ရက် တရက် နံနက်စောစောတွင် မိုးဇော်နှင့် ဖိုးတူးတို့သည် မိတများအား ခွင့်ပန်၍ မြို့နှင့် ဆယ်မိုင်ခန့်ဝေးသော တောင်ပေါ် ရွာလေး တရွာသို့ အပျော် စက်ဘီးစီး ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။
ဟေ့ မြန်မြန်နင်းပါကွ၊ မိုးဇော်ရ
သူတို့သည် မခံချင်စိတ်ဖြင့် အပြိုင်စီးလာကြသည်။ သူတို့သည် တယောက်တပြန် ကျော်တက်နေကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် –
ဟား ဟား
ဖိုးတူးက မိုးဇော် ခုမ်နှင့်စီးနေမှန်း သိသဖြင့် မြန်မြန်နင်းစေရန် မခံချင်အောင် စ လိုက်သည်။ မိုးဇော်ကတော့ မရိပ်မိပေ။
ဖိုးတူးသည် အရှိန်နှင့် ဆက်၍ နင်းလာရာ တနေရာအရောက်တွင်–
ဟင်
အမော မခံနိုင် ပါဘူး

ဖိုးတူးသည် ပေါက်ပေါက်အား မတင်ပဲ ဆက်နင်းလာသည်။ ခရီးတဝက်ခန့် အရောက်တွင် –
ဟိုက်
လူဆိုးကြီးသည် ဓားပြ၍ ဖိုးတူး၏ စက်ဘီးကို လုယူထွက်ပြေးသွားသည်။
မကြာမီ မိုးဇော် ရောက်လာသည်။
လူကြီးသည် လေကလေး တချွန်ချွန်ဖြင့် စက်ဘီးကို နင်းသွားသည်။
ဖိုးတူးသည် စက်ဘီးကို တဟုန်ထိုး နင်းထွက်သွားသည်။
အဲဗျ

ပေါက်ပေါက်သည် မိုးဇော်ကို ဦးဆောင်၍ ခေါ်လာသည်။ သူတို့သည် တောင်ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ပြေးဆင်းလာကြသည်။
လမ်းက အတော်ကြမ်းတာပဲ
သူတို့သည် အာလူးခင်းတခုကို ဖြတ်ကျော်လာကြသည်။
အဲဒါ၊ ငါ့ ဦးလေး အာလူးခင်းပဲ
သူတို့သည် အာလူးအိတ်ကို ထမ်းပြီး ပြေးလာကြသည်။ မကြာမီ လမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။
လူဆိုးသည် တောင်ကိုပတ်၍ ဖောက်ထားသော လမ်းအတိုင်း နင်းလာသည်။ ဆင်ခြေလျှော လမ်းကွေ့တခု အရောက်တွင် -
အာလူးများကို တက်နင်းမိသဖြင့် စက်ဘီးကို မထိန်းနိုင်ပဲ အရှိန်ဖြင့် လဲကျကာ လူဆိုးကြီးသည် မေ့မြောသွား၏။
မကြာမီ
မိုးတူးနှင့် ရဲသားတဦး ရောက်လာကြသည်။

အိမ်များတွင် ဘာကြောင့် ပြူတင်းပေါက်ဖောက်ထားရသနည်း

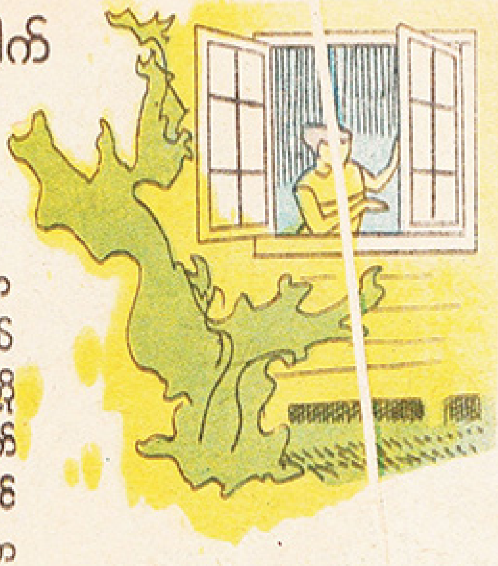

ပိတ်ထူခြင်ထောင်ထဲတွင် သင်တို့ ကြာရှည်စွာ အိပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ပူအိုက်၍ အသက်ရှူ ကျပ်လာပေလိမ့်မည်။ အသက်ရှူကျပ်ရခြင်းမှာ သင်တို့ ရှူထုတ်လိုက်သော လေတွင် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက် ဓာတ်ငွေ့ ပါသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်ငွေ့ အလွန်အမင်း များလာပါက အသက်ရှူကျပ်ပြီး မွန်းမေ့ သေစေနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်တွင် လေဝင်လေထွက် အတွက် ပြူတင်းပေါက်များကို ထားရသည်။

ပြူတင်းပေါက် မရှိပါက အသက်ရှူထုတ် လိုက်သော ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်ငွေ့သည် အိမ်ထဲတွင်ပင် စုပုံနေပေမည်။ ပြူတင်းပေါက်ကြောင့် လေဝင်လေထွက် လွယ်ကူ ကောင်းမွန်ပြီး ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက် ဓာတ်ငွေ့ စုပုံမှုကို နည်းပါးစေသည်။

ထို့ပြင် ပြူတင်းပေါက်မှတဆင့် နေရောင်ခြည် ဝင်နိုင်သည်။ နေရောင်ခြည်သည် အိမ်ထဲရှိ လေကို ခြောက်သွေ့စေသည်။ လေထဲရှိ ရောဂါပိုးမွှားများကိုလည်း သေစေနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်တွင် ပြူတင်းပေါက်များ များလေ ကောင်းလေ ဖြစ်သည်။

တင်လျှ ဦး

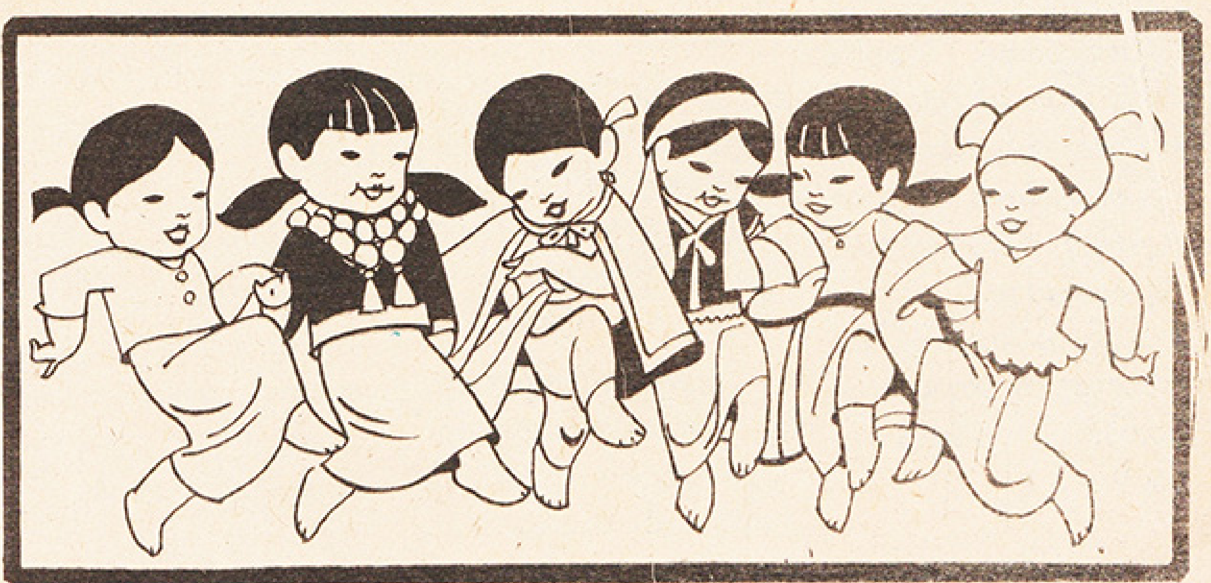

နီ၊ ဝါ၊ ပြာ ဆေးရောင်ခြယ်ပါ။

ဇွဲကပင်တောင်

ဒညာဘမော

ကျနော့်ကို "ဇွဲကပင်" လို့ ခေါ်ကြတယ်။

ကျနော့် အရပ် အမြင့် ကို ပြောပြလိုက်မယ်ဆိုယင် တော်တော် အံ့သြသွားလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ ကျနော့်အရပ်ဟာ ပင်လယ်ရေပြင်ကနေ ပေပေါင်း ၃၀၀၀ နီးပါး မြင့်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လဲ အတော်ဝေးတဲ့ အခြေနေရာတွေကနေ ကြည့်ယင် ကျနော့်ကို မြင်တွေ့နိုင်တယ်။ ကျနော်နေတာက ကော့်သူးလေပြည်နယ် "ဘားအံမြို့"နားက ကျေးလက် တောရွာတွေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အနီးအနားမှာပါ။

ကျနော့်ဆီလာလည်ကြပါ။ ဘားအံမြို့ကနေ "ဖုံရင်းနယ်–ပိုင်ရမ်းသွားကားလမ်း"အတိုင်း ရှစ်မိုင် လောက် ခရီး ဝေး တဲ့ "တော်ပုံရွာ"ကို လာခဲ့ပါ။ ထိုရွာလေးဟာ ကျနော့်ရဲ့နောက်နားမှာရှိပါတယ်။

တော်ပုံရွာကနေပြီး ကျနော့်ရဲ့ ခြေရင်းမှာရှိတဲ့ "စခန်းကြီး"ကိုသွားယင် ကွင်းပြင် တောစပ်စတဲ့ လှပတဲ့ ရှုခင်းလေးတွေကို ဖြတ်သန်းလာရပါမယ်။

စခန်းကြီးမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့ ကိုယ်ပွားစေတီနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို တွေ့ရမယ်။ ပြီးတော့ စရပ်၊ ရေတွင်းစတဲ့ ကျနော့်ထံလာသူတွေ ခိုနားအပန်းဖြေဖို့အရာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အကြိုတော်တွေကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ကျနော့်ရဲ့ အထွတ်အမြတ် ဦးခေါင်းထိပ်မှာ "ဇွဲကပင်စေတီ" ကို တည်ထားကိုးကွယ်ထားပါတယ်။ ဇွဲကပင်စေတီအထိ ရောက်ဖို့ သုံးမိုင် ခရီး ရှိတဲ့ လမ်းအတိုင်း တက်ရောက်ယင် သဒ္ဓါကြည်ညိုစွာ ဖူးမြင်နိုင်ပါတယ်။

ကျောက်ခက် ကျောက်ပန်းတွေ၊ ကျောက်နံရံတွေ၊ သစ်ပင်မျိုးစုံတွေ၊ ရှားပါးတဲ့ဘားဂမုန်း၊ လိပ်ဂမုန်း၊ ဂမုန်းနီ၊ ကညာဂမုန်း စတဲ့ ပန်းအနွယ်ဝင်တွေနဲ့ ကျေးငှက် တောတိရစ္ဆာန်ငယ်လေးတွေကိုလဲ လမ်းမှာ တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။

အထက် ရေတံခွန်ကျောင်းစခန်းကိုရောက်ယင် ထူးခြားတဲ့ နှစ်ပေါင်းတရာကျော်က ရာဝင်စဉ့်အိုးကြီး တွေကိုလဲ တွေ့ရမယ်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကိုလဲ ဝင်ရောက် ဖူးတွေ့နိုင်ပါတယ်။

ရွှေရင်စို၊ စိုင်တမော့၊ ဒိုးပင်ခေါင်းလောင်း၊ မောင်ရင်လိမ့်ကျဆိုတဲ့ စခန်းတွေကိုလွန်ယင် ကျနော့်ရဲ့ ဦးခေါင်းမှာ တည်ထားတဲ့ "ဇွဲကပင် စေတီမြတ်"ကို ကြည်ညိုစွာ ဖူးမြင်နိုင်ပါပြီ။

ကျနော့်ဆီလာယင် လမ်း

မှာမောလို့ ရေဆာ ရေငတ်တဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခနဲ့ တွေ့မှာလဲ မပူပါနဲ့။ ကျောက်စက်ကျ စမ်းရေအေးကိုလဲအားပါးတရသောက် သုံးနိုင်ပါတယ်။

ကျနော့်ခေါင်းပေါ် ရောက်ယင် သာယာလှပတဲ့ ကော်သူးလေပြည်နယ်ရဲ့ ရှုခင်းကို စိတ်ကြည်နူးစွာ မြင်တွေ့ရပါမယ်။

ကရင်၊ ပအိုဝ်စတဲ့ တိုင်းရင်းသား ညီရင်းအကို အမျိုးသားတွေရဲ့ စိုက်ခင်းတွေ၊ စနစ်သစ်စိုက် ခင်း တွေ ကို လဲ တက် ကြွအား ရ စွာ ကြည့် လို့ မ ဝ နိုင်အောင်ဖြစ်မှာသေချာပါတယ်။

ဘား အံ မြို့ တော် နဲ့ ကော်သူးလေ ကျေးလက် တောရွာတွေလဲ ကြည့်မဆုံး ရှုမဆုံးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘား အံ ဆိပ် ကမ်း မှာရှိတဲ့ သစ်လုပ်ငန်း ဌာနအတွက် သံလွင်မြစ်ရေပြင်မှာ လူးလာလှုပ်ရှား နေ တဲ့ သစ် ဖောင် တွေ နဲ့ လုပ်သားကြီးများရဲ့ လှုပ်ရှားမှုများ ကို ရေး ရေး မြင် နိုင် ပါတယ်။

ရိုးသား ပွင့်လင်းတဲ့ တိုင်းရင်းဖွား ပြည်ထောင်စုသား ကရင် အမျိုးသားများနဲ့လဲ အကျွမ်းတဝင် မိတ်ဆွေဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်။

ကျနော့်ဆီလာခဲ့ကြပါ။ဖြစ်နိုင်ယင် ကျနော့်နောက်ဖက်ကလာကြပါ။လမ်းသာယာတယ်။ ဖြောင့်ဖြူး ပြေပြစ်ပါတယ်။

ကျနော့်ရဲ့ ဦးခေါင်းထိပ်အထိ လာမယ်ဆို၊ ကျနော်ကြိုနေပါ့မယ်။ ဇွဲရှိတဲ့လူတိုင်း ကျနော့်ဦးခေါင်းပေါ် အထိ လာနိုင်ပါမယ်။ သုံးမိုင်ခရီး အကွေ့ အကောက် အခက်အခဲ အဆင်းအတက်တွေကိုဖြတ်လာသူတိုင်း ကျနော့် ဦးခေါင်းပေါ် ရောက်ကြမှာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှမ်း ရိုး မ၊ ပဲ ခူး ရိုး မ စ တဲ့ တောင်တန်းကြီးတွေနဲ့ ကျနော်ဟာ ညီရင်းအကိုတွေပါဘဲ။ ကျနော်တို့အားလုံး မြန်မာပြည်ထဲမှာ နေကြတာပါ။ ကျနော်တို့အားလုံး ရာဦးအပေါ် တဦး ချစ်ကြ၊ ခင်ကြ၊ ရိုသေမြတ်နိုးကြပါတယ်။

ကျနော့်ဒေသမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေကိုလဲ သွေးစည်းဖို့အတွက် တခြား ကျနော့်အကိုကြီးတွေဆီ သွားလည်ဖို့ တိုက်တွန်းပါတယ်။ မြန်မာပြည် အနှံ့မှာ ရှိတဲ့ ပြည်ထောင်စုသားအားလုံးကိုလဲ ကျနော့်ဆီ လာလည်ကြဖို့လေ့လာကြဖို့ ရိုသေစွာ ဖိတ် ကြား လိုက် ပါ တယ်ခင်ဗျား။

နေ့မြတ် ပြည်ထောင်စု

ပြည်ထောင်စု ပြည်ထောင်စု၊
တိုင်းရင်းသားတွေ ညီအောင်ပြု။
ပြည်ထောင်စုနေ့ ဖြစ်ပေါ်လာ၊
လေးဆယ့်ခွန်စွန်း ထောင့်ကိုးရာ။
ဖေဖော်ဝါရီ ဆယ့်နှစ်ရက်၊
ရှမ်း ချင်း ကချင် သွေးစည်းလျက်။
ချစ်ကြည်မပျက် ကရင် ဗမာ၊
ပင်လုံစာချုပ် ချုပ်ခဲ့တာ။
နှစ်ဆယ့်သုံးပါ ခေါင်းဆောင်များ၊
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရှေ့ဆောင်သွား၊
နယ်ချဲ့သမား မျက်ဖြူလန်၊
ခွဲထုတ်အုပ်ချုပ် မရပြန်။
တို့ပြည်မြန် လွတ်လပ်ရေး၊
ပေးရ သူမနေး။
လွတ်လပ်ရှေ့ပြေး မီးရှူးမမာ၊
သမိုင်းတင်လို့ မမေ့အပ်ပါ။
သည်မေတ္တာ ပုံစံပြု၊
နေ့မြတ် ပြည်ထောင်စု။ ။

အ၊ မ၊ က၊ ၁၇၊ မရမ်းကုန်း

ငှက်ပြာခေါက်

ငှက်ပြာခေါက်သည် လူများ တွေ့ရခဲသော လူသိနည်းသော ငှက်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်အလျားမှာ ငါးလက်မ ခေါက်လက်မခန့်ရှိ၍ ငှက်မသည် ငှက်ဖိုထက် ဖျော့တော့သော အရောင်ရှိသည်။ အချို့ ငှက်ပြာခေါက်မျိုးတို့တွင် အောက်ပိုင်းဖြစ်သော လည်ချောင်းမှ ဝမ်းပိုက်အထိ အပိုင်းသည် တရောင်တည်းဖြစ်နေသည်။

ငှက်ပြာခေါက်၏ အသံမှာ ကျယ်လောင်လှသော်လည်း အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလေ့ ရှိသည်။ တခါတရံ စူးရှသော အသံကို ကြားရသည်။

ငှက်ပြာခေါက် သားပေါက်သော အချိန်သည် မတ်လမှ ဧပြီလအတွင်းဖြစ်၍ တမြုံလျှင် ၃ ငါးလုံးမှ ခုနစ်လုံးအထိ တခါတရံ လေးလုံးရှိတတ်သည်။ ဥ၏အရောင်မှာ အဖြူတွင် အနီပြောက်၊ ခရမ်းရောင် ပြောက်ကလေးများ ပါရှိ၍ အရွယ်မှာ ပျမ်းမျှ အလျား ၀.၇၈ လက်မနှင့် ပြက် ၀.၅၆ လက်မ ရှိသည်။

အခြား မျိုးတူငှက်များနှင့် အအုပ်အသင်းဖွဲ့၍ နေတတ်သည်။ လွင်ပြင်နှင့် တောင်ခြေများတွင် အတွေ့ရများ၍ မန်ကျည်းပင်နှင့် ကုက္ကိုပင်များတွင် ကျက်စားလေ့ ရှိသည်။ မြေကြီးပေါ်မှ ပုရွက်ဆိတ်များ၊ ခြများကို ရှာဖွေ စားသောက်၍ အုတ်နံရံများ၊ ကျောက်စွန်းကျောက်ခက်များ၊ မြစ်ကမ်းခြေများသို့လည်း သွားရောက်တတ်သည်။

ငှက်ပြာခေါက်ကို မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား၊ အထူးသဖြင့် ချင်းတောင်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့မြောက်ပိုင်း ဒေသတို့တွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။

စိုးမြင့်

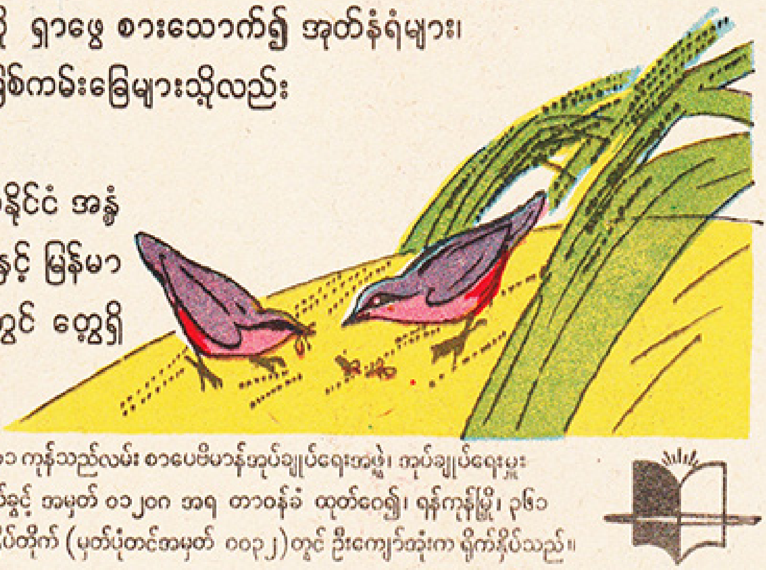

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

➜ Click below link ➜

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/